

STRATEGIJA OBRAZOVANJA, ZNANOSTI I TEHNOLOGIJE

Osvrt red. prof. Enesa Midžića

I.

OSOBNE PRIMJEDBE:

1. nedostaje prikaz trenutnog stanja te bez prijedloga nužne sanacije nisu postavljeni realni polazišni temelji daljnjem razvoju
2. prenaplašena informatizacija i računalizacija koja premalo vodi računa o nastavnicima koji sve više služe za punjenje računalnih sustava podacima o nastavi umjesto bavljenja nastavom samom. (Problem i nelogičnosti i nedovršenosti SAP i ISVU sustava, forsiranje e-learninga i sl.)
3. nedefinirani bolonjski sustav čije „produkte“ tzv. tržište rada ne prepoznaje, a koji u umjetničkom području kroz neodgovarajući 3+2 ili 4+1 sustav onemogućava u pojedinim područjima prijelaz u 5 godišnji integrirani studij, koji je jedino logičan u čistim umjetničkim disciplinama
4. pitanje tretiranja izvrsnosti nastavnika (ne može se utvrditi izvrsnost nastavnika umjetnika po parametrima koji se postavljaju za znanstvenike). U umjetničkom području nastavnici se dobrim dijelom uključuju u nastavu u kasnim 30-im godinama, a i umjetnički vijek i snaga umjetnika nisu s 65 godina nešto čega bi se smjeli lišiti, te ih silom i u punoj snazi slati u mirovinu
5. nepotrebno je uvođenje sustava nastavničkih kompetencija kroz njihovo doškoloavanje, obrazovanje i upravljanje (potreban humaniji pristup navedenoj tematici). Problem upravljanja fakultetima, umjesto „školoavanja“ dekana treba dodatno rješavati kroz ozbiljnost zadaća i kompetencija tajnika institucija i kvalificiranog stručnog administrativnog osoblja. Školovanje dekana koji su ograničeni mandatima dovodi do njihove trajnosti i vječnosti upravljanja mimo tradicijskih mandata. Iskustva pak s predsjednicima poslovnih odbora iz 80-ih godina također se nisu pokazala dobrim.

II.

PRIMJEDBE UMJETNIČKOG PODRUČJA:

- neujednačenost u tretiranju umjetničkog područja budući nijedan nastavnik u umjetničko- nastavnom zvanju nije uključen u izradu strategije pa ista nije usmjerena prema umjetnosti, osobito prema glazbi, izvedbenim umjetnostima, medijima i medijskoj industriji
- nedostatan definiranje umjetnosti kao biti obrazovne politike u kojoj je važna razvojna pretpostavka razvijanje kompetencija estetskog prosuđivanja. Pojam umjetnosti u poglavlju o znanosti i tehnologiji (u koje je po inerciji spomenuto umjetničko područje) pojam umjetnost pojavljuje se samo usputno: kao neiskorištena razvojna pretpostavka, u kontekstu potrebe osnaživanja suradnje istraživačkog i poslovnog sektora i pomoć gospodarskom razvoju. U istom poglavlju posebno se naglašava uloga humanističkih znanosti u proučavanju nacionalne i svjetske kulturne baštine ali se ni tom prilikom ne spominje najvažnije obilježje kulture - stvaralaštvo.

- nužnost izrade kurikuluma osnovnog i srednješkolskog obrazovanja s jasnijim odrednicama koje u jednom dijelu vode ka piramidi profesionalnog razvoja a s druge strane ka općem umjetničkom, kulturnom i humanističkom obrazovanju. Konačno i vrtići moraju zapošljavati kvalificirane odgajatelje koje će se baviti glazbom, likovnim djelovanjem, baletom pa čak i medijima tj. stvaralaštvom u dječjoj dobi
- Nužnost pojednostavljenja sistematizacije znanstvenog i umjetničkog područja, koje je opterećeno s prevelikim brojem grana. Pritom ne pasti u zamku Frascati sistematizacije koje ne prepoznaje umjetničko područje. U njoj se ne razlučuje da je umjetnost paralelna znanosti, a ne područje unutar znanstvenog područja humanističkih znanosti – znanost o umjetnosti, kako to shvaćaju administrativni provoditelji nacionalnih politika
- u nacionalnim tijelima koja donose propise za visoko obrazovanje i znanstvena istraživanja nema dovoljno kompetentnih ljudi na umjetničkom području koji bi svojim djelovanjem mogli pomoći tim nacionalnim tijelima u izgradnji sustava
- nužno je strateški zacrtati i prioritete infrastrukturnih investicija u koje zasigurno spada izgradnja i opremanje Akademije dramske umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu, institucije koja svoji značenjem na području, kazališta, filma, televizije dramskog pisanja predstavlja ključni čimbenik u svim medijskim i izvedbenim umjetnostima.
- nužno ugraditi u strategiju i specifično financiranje umjetničkog visokoškolvstva od strane Ministarstva kulture uz financiranje koje dolazi preko Sveučilišta i mogućih programskih ugovora od Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta, budući su umjetničke akademije značajan faktor kulturnog i umjetničkog života grada i zemlje (proizvode i umjetnički program koji je izvan nastavnog programa)
- unijeti u ciljeve nacionalne strategije da se u sklopu Studentskog centra oformi umjetnički poligon na kojemu će djelovati mladi umjetnici (u ovom slučaju dati prostor za uređenje umjetničkih radionica oko Francuskog paviljona koje bi bile izvan nastavnog programa)
- u valorizaciji i tretiranju visokog umjetničkog školstva omogućiti da se najstarije, najvažnije i najkvalitetnije akademije (koje u ujedno u sastavu Sveučilišta u Zagrebu) statusno postave kao nacionalne akademije, akademije preko kojih se utvrđuju kriteriji i postavljaju standardi umjetničkog obrazovanja. U poplavi programa javnosveučilišnih i privatnih visokoškolskih institucija umjetnički programi odobravaju se i utemeljuju mimo potreba društva i bez kadrova koji bi te programe mogli kvalitetno opsluživati. Nekritično se otvaraju medijska privatna sveučilišta pa čak i studiji glume bez adekvatno postavljenih kriterija. Nažalost sve te studije opslužuju dobrim dijelom kadrovi zagrebačkog sveučilišta te nekritički sudjeluju u izborima u zvanja i osoba koje na svojim fakultetima ne bi zaposlili.